

τοῦ οὐ προῦκυψε τὸ πρόσφυμα—ἀκι, ἐξ οὗ ἐπλασεν ἡ καθωριζομένη πλειίστα, *νεράκι, ποταμάκι, τραπεζάκι, ποδαράκι, χρυσάκι, χερτάκι, στοματάκι*, καὶ κύριζ ὀνόματα τὸ *Βασιλάκι, τὸ Γεωργάκι, τὸ Γιαννάκι, τὸ Κωστάκι, τὸ Μεγαλάκι, τὸ Δημητράκι* κτλ., καὶ διὰ προσλήψεως τῆς καταλήξεως εἰς τῆς ὀνομαστικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ ὁ *Βασιλίκις, ὁ Γεωργάκις, ὁ Γιαννάκις, ὁ Κωστάκις* κτλ.

Ἡ κατ'ἀλλήλιν—*ιμον* ἢ—*σιμον* ἐγένετο χρήσιμος εἰς σχηματισμὸν πολλῶν ἀρρημένων, οὐσιαστικῶν, μεταστώσιμον (=μετάστασις), διακαιήσιμον (=διακαιήσις), ἀναλήσιμον (=ἀνάληψις), αἰτήσιμον (=αἴτησις) κτλ., κατὰ δὲ ταῦτα ἐπλάσθησαν τὰ δημῶδη σπάσιμο, χάσιμο, σιάσιμο (=διόρθωσις ἐκ τοῦ ἰσά-ζω), στρέψιμο, κόψιμο, ψήσιμο, πλῆσιμο, πλέξιμο, χρίσιμο, γάσιμο (ὑφαίνω), ράψιμο κτλ.

Μ. Ι. ΚΕΦΑΛΑΣ.

(Ἀκολουθεῖ).

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΕΡΩΣ

ὑπὸ Paul Bourget.

Περὶ τὰ μέσα τοῦ μηνὸς ἰουλίου τοῦ ἔτους 188... ὁ κ. Ἡλίας Λαυρέντιος, δεύτερος γραμματεὺς πρεσβεΐας παρὰ τινι τῶν αὐλῶν τοῦ Βορρᾶ, διεπληκτίσθη πρὸς τινα τῶν εὐγενῶν τοῦ τύπου Ἰνκρῆς τοῦ διπληκτισμοῦ ἐγένετο πρὸς τραπεζίαν οὐσίαν, τὸ πρόσχημα ὅμως τοῦ χαρτοπαιγνίου δὲν ἠδύνατο ν' ἀποκρύψῃ ἐξ ὀλοκλήρου τὸ κύριον αἷτιον, ὅπερ συνίστατο ἐκ τοῦ ἐξῆς, ὅτι ἦσαν προδήλως ἀντίπαλοι ἐν τῷ πεδίῳ τῶν ἐρωτικῶν αἰσθημάτων. Μολοντί ὁ νέος Γάλλος δὲν εἶχεν ἐγγίσει ξίφος μονομαχίας ἀπὸ τριετίας ἤδη, ἐν τούτοις ἐτραχηλίσσετο σοβαρῶς τὸν ἀντίπαλόν του.

Ἡ νίκη ὅμως αὕτη ἐν τῷ πεδίῳ τῆς φιλοτιμίας, ὑπῆρξεν ἥττα καταστρεπτικὴ ἐν τῷ τῶν συμφερόντων. Ὁ τραχηλισθεὶς ἔζη καὶ ἦτο πρωτότοκος υἱὸς τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἐξ ἄλλου δὲ ὁ Ἡλίας εἶχε δεχθῆ νὰ μονομαχήσῃ χωρὶς νὰ συμβουλευθῇ τὸν ἀρχηγόν αὐτοῦ. Ὁ δεξιότατος οὗτος διπλωμάτης, ὅστις ἤδη δὲν διετέλει ἐν εὐνοίᾳ παρὰ τῷ ὑπουργείῳ, ἐνεκα τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ φρονημάτων, ἐτέθη εἰς διαθέσιμότητά, ὅπερ ἀπετέλει προσωρινὴν μόνον δυσμένειαν ἐπὶ τῇ ὁποίᾳ συνεχάρησαν αὐτῷ οἱ φίλοι του, καθόσον ἐπέτρεπεν αὐτῷ νὰ ἀπέλθῃ εἰς Παρσίους. Καὶ αὐτὸς οὗτος ὅμως νῦν χαριστήθη, διότι τὸ ρωμαντικὸν τῆς ἀρρεμῆς ἐκάλυπτε τὸ δυσάρεστον τοῦ ἀποτελέσματος. Καὶ ὅμως τὸ μικρὸν τοῦτο δυστύχημα ἐνεῖχε κίνδυνον πραγματικόν. Ὁ Λαυρέντιος εἶχε τεθῆ εἰς ἀργίαν ἐν ἐποχῇ δυσχερεῖ τοῦ ἡθικοῦ αὐτοῦ βίου. Διετέλει ὑπὸ τὴν ἐπὶ ἡρεσίαν κρίσεως, τὴν ὁποίαν ἡ ἐξωτερικὴ δρᾶσις, καίτοι λίαν ἀσθενὴς ὑπῆρχεν ἐν τῷ σταδίῳ του, ἀπέκρυπτεν αὐτῷ ἀπὸ πολλῶν μηνῶν. Τῆς δρᾶσεως ἐκείνης ἀνακοπίσεως ἡ ἀσθένεια τῆς

καρδίας, ὑπὸ τῆς ὁποίας ἦτο προσβεβλημένος ὁ νέος ἀπεκαλύφθη δι' ἀμέσων συμπτωμάτων.

Ὁ Ἡλίας Λαυρέντιος ἦν τότε τριάνοντα καὶ τριῶν ἐτῶν τὴν ἡλικίαν. Ἀρκούντως ὑψηλὸς τὸ ἀνάστημα καὶ ἰσχνὸς ἐκέκτετο καὶ τι λεπτόν ἐν τῇ φυσιογνωμίᾳ, τοῦτο δὲ ἐδείκνυνεν αὐτὸν νεώτερον τῆς πραγματικῆς αὐτοῦ ἡλικίας. Τὸ ἐξωτερικὸν ἐκείνου πλήρους νεκρότητος, ἀποπνεύμενον ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς σωματικῆς αὐτοῦ κατασκευῆς καὶ τῶν κινήσεων πάντων τῶν μελῶν τοῦ σώματος αὐτοῦ, καθίστατο ἐπιβλητικώτερον καὶ ἠῤῥαυεν ἐκ τῆς λεπτότητος τῶν χαρκτηριστικῶν τοῦ προσώπου αὐτοῦ, τὰ ὅποια εἶχον μείνει σχεδὸν παιδικά. Αἱ βαθεῖαι ὅμως πτυχαὶ τῶν βλεφάρων, τὰ ὅποια ὅταν ἐγέλα συνεπτύσσοντο κατὰ τὰ ἄκρα, ἡ κόπωση ἦν προέδιδεν ἡ χροιά τοῦ προσώπου ἀντανακλῶσα τὴν κόπωσιν τοῦ αἵματος, εἰδὸς τι νέκρης καὶ χυνώσεως διαφαινομένης ἐν τοῖς γλαυκώτατοις ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ καὶ ἄπειρα ἄλλα σημεῖα ἀπεκάλυπτον εἰς τὸ ἐταστικὸν βλέμμα τὴν πρόωρον καὶ ὑποτύφουσιν ἐξάντλησιν παρὰ τῷ ἀνδρὶ ἐκείνῳ τῷ ἔχοντι τὸ χάριεν ἐξωτερικὸν ἐφήβου. Οἱ περίπλοκοι χαρακτῆρες τῆς φυσιογνωμίας ταύτης παρείχον τὴν παρὰδόξον ἐντύπωσιν ὄντος νεωτάτου, ἀλλὰ καὶ ἡμιμαρκαμένου ἐν ταύτῳ. Τὰ πλῆθη ἐφαίνοντο ὅτι κατέστρεψαν αὐτὸν ἀποτόμως χωρὶς νὰ διέλθῃ διὰ τῆς ὥρας τῆς ὀριμάνσεως καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἐκείνου παιδὸς προώρως ἀπολαύσαντος τῶν πάντων δὲν ἦτο ἀλλ' ἢ φανερὰ ἐξωτερικεύσεις ὑποκόφου ἐργασίας, συντελεσθείσης ὑπὸ τῶν περιστάσεων ἐπὶ τῆς φύσεως ἐκείνης τῆς ἐκ γενετῆς λεπτομεσεστάτης καὶ εὐθραύστου. Ὁρρανὸς κατὰ τὸ δέκατον πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, κατὰ δὲ τὸ δέκατον ὄγδοον κύριος μικρῆς περιουσίας, — ἡρίθμει τοσαύτας χιλιᾶδας φράγκων εἰσοδήματος ὅσα καὶ ἔτη, — ὁ Ἡλίας Λαυρέντιος κατέλιπεν εἰς τὸν φυσικὸν αὐτοῦ ροὴν τὸν βίον αὐτοῦ χωρὶς νὰ τὸν διευθύνῃ.

Ἐπειδὴ ἐκέκτετο τὴν ἄκραν ἐκείνην αἰσθητικότητά, ἥτις ἐπιτρέπει τῷ ἀνθρώπῳ, ἀνευ πολλῆς κακῆς πίστεως, νὰ παίζει τὴν κωμῶδιαν τοῦ ἐρωτος καὶ κατὰ τὰς ἐλαφροτέρας ἔτι ἰδιοτροπίας, — ἐπειδὴ ὠραῖον πρόσωπον, μόλις ἀνδρικὸν προσλαμβάνον χαρακτῆρα συνεπείχεται λεπτοτάτου μύστακος ἀρξαμένου νὰ καθίσταται μέλας, χαρίεσσαν ἀπετέλει ἀρμονίαν μετὰ τῆς θωπευτικῆς χάριτος τῆς συμπεριφορᾶς αὐτοῦ, — ἐπειδὴ ἀπ' ἐτέρου ἡ μόνη ἀσχολία αὐτοῦ κατὰ τὴν διάρκεια τῶν ἐτῶν κατὰ τὰ ὅποια εἰργάζετο ὡς ὑπεράριθμος ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν, ἦτο νὰ ἐρωτοτροπῇ πρὸς ὅλας τὰς γυναῖκας καὶ νὰ συχνάζῃ ὅλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις, ἐνεκα πάντων τούτων τῶν λόγων εἶχε παρουσιασθῇ αὐτῷ πολλάκις περίστασις πρὸς διαφόρους διασκεδάσεις ἐκκεντρικὰς εἰς ἃς εἰσέδου χερσὶ τε ποσὶ τε, χωρὶς νὰ σκεφθῇ ὅτι ἐκ τῆς προσκαίρου ἡδονῆς καταστρέφει τὴν ζωτικότητάν αὐτοῦ ἰκμάδα. Ἡ εὐκολία τῶν σχέσεων τούτων, ἃς δέχεται τις μᾶλλον ἢ ἐκλέγει, εἶχε παρεμποδίζει τὴν ἀνάπτυξιν παντὸς σφοδροῦ αἰσθημάτων

ἐν τῇ καρδίᾳ ἐκείνῃ, μᾶλλον φιληδόνῳ ἢ αἰσθηματικῇ. Ὁ Ακυρέντιος λοιπὸν εἶχε φθάσει εἰς τὸ τέλει τοῦ πρώτου νεανικοῦ σταδίου αὐτοῦ χωρὶς πρᾶγματι ν' ἀγαπήσῃ, καίτοι, μεθ' ἡσπινος μετριοφροσύνης, ἠδύνετο νὰ θεωρήσῃ ἑαυτὸν ἄνθρωπον ἐπιτυχόντα ἐν τῷ πεδίῳ τῶν ἐρώτων. Ἀναμνήσεις διετῆρει πολ- λὰς, λύπας ὅμως ἐπὶ ἀποτυχίᾳ οὐδεμίαν. Ἡ παρὰ- δοξὴς ἀνωμαλίᾳ τοῦ χαρμηκτῆρος αὐτοῦ ὤφειλε, κατὰ τὸ τέλος τοῦ τριακοστοῦ ἔτους, νὰ καταλήξῃ εἰς οἰκτρὰν κατάστασιν ἡθικῆς νύκνης. Ἡ συγκεκριμένη κατανόησις τῆς στεριότητος τῆς καρδίας του παρηκο- λούθησε παρὰ τῷ νεαρῷ τούτῳ ἄνδρὶ τὴν φυσικὴν ἐκείνην μελαγχολίαν, ἥτις εἶναι σκληρὸν μᾶθημα τῆς κατασχέσεως τῶν ἡδονῶν καὶ τὴν ὁποίαν γίνωσκουσιν ἄριστα, ὅσοι κατεσχέσθησαν τῆς ζωτικότητος αὐτῶν.

Ὁ δὲ Ακυρέντιος, υἱὸς Παρισιανοῦ καὶ Παρισιανῆς, δὲν εἶχε νὰ θέσῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν διασκεδά- σεων αὐτοῦ ἰδιοσυγκρασίαν ρωμαλαίαν καὶ πλήρη περικλείουσιν ἐν ἑαυτῇ τὸν θησαυρὸν ὀλοκλήρου σι- δηρᾶς κρᾶσεως γενεῶν. Εἶχε κατασπαταλήσει τὴν ζωτικὴν αὐτοῦ δύναμιν χωρὶς νὰ ἀπολαύσῃ τοῦ βίου.

Δύο εἶχον παρέλθει ἔτη ἀπ' οὗτο ἐγκατέλιπε τοὺς Παρισίους, κατὰ δὲ τὸ διάστημα τοῦτο ἡ πνευματικὴ ἀσχολία, ἣν προεκάλεσαν παρ' αὐτῷ, αἱ ἀνάγκαι τῆς ἐργασίας, ἡμύδιον αὐτὸν ἀπὸ τοῦ νὰ ἀναπολῇ τὴν θλιβεράν ἐκείνην ἀλήθειαν, τῆς ὁποίας ἡ πραγματι- κότης ἐπερῆν ἐπιβλητικῇ αὐτῷ ἄμα ὡς ἡ καταναγ- καστικὴ ὀκνηρία ἔρριψεν αὐτὸν βορᾶν εἰς τὰς πολυώ- ρους σκέψεις. Ὅτε, κατὰ τὸν μῆνα νοέμβριον, τὸν ἐπακολούθησαν τὴν δυσμένειαν αὐτοῦ, ἐγκατέστη αὐτῇς ἐν τῷ μικρῷ διχμερίσματι τὸ ὅποιον εἶχε δια- τηρήσει καὶ ὅπερ ἔκειτο κατὰ τὴν ὁδὸν Μπαρμπὲ Ντεζουῆ, ἐπὶ τῆς πρὸς τὴν ὁδὸν πλευρᾶς μεγάλῃς οἰκοδομῆς σπανίως ὑπὸ τῶν κυρίων αὐτῆς οἰκουμένης, ὅταν κατέλιπεν ἐπισκεπτήρια μετὰ συνεπτυγμένου ἄκρου εἰς τὰς οἰκίας εἰς ἃς ἄλλοτε τακτικῶς ἐσύ- χναζεν, ἀνενέωσε μέρος τῆς ἐπιπλοσκυφῆς αὐτοῦ, παρέστη κατὰ τὰς παραστάσεις τῶν μᾶλλον φημιζο- μένων ἔργων καὶ τὰ πάντα διέταξεν εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐπαναλάβῃ τὸν πρότερον αὐτοῦ βίον, βίον προλε- λογισμένης καὶ τακτικῆς σπατάλης, τότε ἤρξατο νὰ αἰσθάνηται τὰς προσβολὰς τῆς μᾶλλον ἰσχυρᾶς καὶ δυσφόρου πλήξεως. Διασκεδασθέντων τῶν πρώτων καπνῶν τῶν αἰσθήσεων, ὡς ἐπίσης καὶ τοῦ ἀτμοῦ τῆς αὐταπάτης, ἡ ὁποία καταδεικνύει ἡμᾶς κατ' ἄρ- χὰς ἡγχαριστημένους ἐξ ἡμῶν αὐτῶν, ἡ ὑπαρξὶς αὐ- τοῦ ἀπεκαλύφθη αὐτῷ ἐν πάσῃ τῇ δυσχερέσει καὶ γυμνῇ αὐτῆς μετριότητι. Ἐκρινεν ὅτι τὸ ἐγείρεσθαι τῇ ἐνστάτῃ ὥρᾳ, γράφειν ἐπιστολάς, ἀναγινώσκειν ἐ- φημερίδας, προγευματίζειν ἐν τῷ οἴκῳ, ἐνδύεσθαι, ἐξέρχεσθαι εἰς ἐπισκέψεις, ἐνδύεσθαι καὶ πάλιν, δει- πνεῖν ἐξω καὶ διέρχεσθαι τὴν ἐσπέραν παρὰ τινι οἰ- κογενεῖ, ἐν τῷ θεάτρῳ ἢ τῇ λέσχῃ, ἀπετέλει τὸν μᾶλλον ἀνυπολόγιστον μονότονον τρόπον τοῦ ζῆν, ὃν ἡ- δύνετο νὰ φαντασθῇ τις. Ἀνέλυσεν ἑαυτὸν καὶ πα- ρετήρησε μετὰ σκληρᾶς διανοητικῆς διαυγείας, ὅτι

ἀπέβη, οὐχὶ ἐγωιστής, —διότι δὲν ἡγάπα πολὺ ἑαυ- τόν, —ἀλλὰ λίαν ἀδιάφορος πρὸς τοὺς ἄλλους, ἡναγ- κίσθη δὲ νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ὑπῆρξε πάντοτε τοιοῦτος. Ἐτυχε βεβαίως καλῶν φίλων, ἀλλ' οὗτοι ἢ ἀπεμα- κρύνθησαν αὐτοῦ ἢ ἐνυμρεύθησαν, ἄλλως δέ, ἀπαξ τῆς τριακονταετοῦς ἡλικίας διασκελισθείσης, οἱ φί- λοι καθίστανται ἀδιάφοροι πρὸς ἡμᾶς καὶ ἡμεῖς πρὸς αὐτούς. Ζῶσιν ἐκεῖνοι δι' ἴδιον λογαριασμὸν καὶ ἡμεῖς δι' ἴδιον. Ἐπανεῦρεν ἀρχαίως ἐρωμένως ἄνευ οὐδεμιᾶς συγκινήσεως, ἐπαρουσιάσθη εἰς νέας γυναῖ- κας, ἀλλ' ἄνευ περιεργείας. Εἰς οὐδενὸς ἐπιδοθεὶς εἰδικῶς ἀντικειμένον τὴν μελέτην, ἐγίνωσκεν ἅπαντα τὰ βιβλία τῆς βιβλιοθήκης αὐτοῦ καὶ ἤνοιγεν αὐτὰ ὅλως ἀφρημένως. Τὰ τέσσαρα δωμάτια, ἅπερ ἀπε- τέλουν τὴν κατοικίαν του, ἐτηροῦντο πρεπόντως κα- θαρὰ ὑπὸ ἀρχαίου ὑπνέτου τῶν συγγενῶν αὐτοῦ, ἀπομεινάντος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ του. Κατὰ συνέπειαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ διέρρεον ἄνευ τῶν ὀλικῶν ἐκείνων ἐναν- τιότητων αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦσι τὸ βῆσπον ἀλλὰ καὶ τὴν διασκέδασιν τῶν πλειόνων ἐκ τῶν ἀγάμων. Καὶ ὅμως ἡνία . . .

Εἰς τῶν θείων αὐτοῦ, πρὸς ὃν ὁμολόγησεν ἐν πάσῃ ἀρεταίᾳ τὴν μυστικὴν αὐτοῦ ἀνίαν, συνεβούλευσεν αὐτὸν νὰ νυμφευθῇ. Δύο νεάνιδες πλησίον τῶν ὁποίων, κατὰ προσχεδιασμένον σχέδιον εὐρέθη ὅταν ποτε ἐ- δεῖπνε, ἀτήρουν αὐτῷ κατόπιν τῆς ἀντιπαραβολῆς, ἣν μὴ θέλων, ἔκαμε μεταξύ αὐτῶν καὶ τῶν παλαιῶν αὐτοῦ γνωριμιῶν. Ἐπειδὴ ὁ κυριεῦον αὐτοῦ χαρακτήρ ἦτο ἡ ὑπαγωγὴ τῶν πράξεων αὐτοῦ εἰς τὰς περικυ- κλούσας αὐτὸν ἐπηρεάς, δὲν ἀντέστη ποσῶς ἀλλ' ἀνέ- μενεν . . . Τί; Καὶ αὐτὸς ἡγνόνει . . . ἀλλὰ τοῦτο ἀκριβῶς ἦτο ἀπλούστατα ἡ περίστασις νὰ παρῃσχη τροφὴν εἰς τὰς δυνάμεις τοῦ ἀγνοῦ ἔρωτος αἱ ὁποῖαι ἔμειναν ἐν ἑαυτῷ ἄθικτοι καὶ ἀνυμνέτοι, κεκρυμμέναι καὶ λανθάνουσαι ἐν τῷ βῆθει τῆς καρδίας αὐτοῦ. Τὸ ἡθικὸν ἡμῶν πρόσωπον ὑπόκειται εἰς τοὺς αὐτοὺς νόμους εἰς οὓς καὶ τὸ φυσικόν. Πᾶσα διανοητικὴ δύ- ναμις μὴ ἀπασχολουμένη εἰς τι ἀποβιβάζει ἀφορμὴ καχεξίας. Ἡ καχεξία ὅμως ἐκείνη εἰδοποιεῖ ἡμᾶς ἐπίσης λίαν ἐξώρως, πολλῶν μάλιστα ὅταν ὁριστι- κῶς διέφυγε τῶν χειρῶν ἡμῶν ἡ εὐκαιρία νὰ ζήσωμεν τὴν ἀρμόζουσαν ἡμῖν ἀληθῆ ζωὴν.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.)

A. N. ΓΡΑΜΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ.

(Ἀκολουθεῖ.)

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν, γενομένην τὴν 28/10 ὁκτωβρίου ἐ. ἔ., ἐγένοντο διάφοροι ἀνακοινώσεις, ἀναφερόμεναι εἰς τὴν Ἀστρονομίαν, τὸν Ἠλεκτρισμὸν, τὴν Φυσικὴν, τὴν Ἀναλυτικὴν Χημείαν, τὴν Φυτολογικὴν Χημείαν, τὴν Φυσιολογικὴν Χημείαν, τὴν Ὁρυκτολογικὴν Χη-